

ZIUA RECOLTEI

de STELIAN IONESCU
membru în Biroul Permanent
al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole
de Producție

Intrată în tradiție ca una dintre cele mai mari sărbători populare la care iau parte toți locuitorii patriei, „Ziua recoltei” a căpătat în ultimii ani o amploare deosebită. Ea a fost instituită de partid și guvern ca semn al cinstitii și prețuirii de care se bucură azi în țara noastră lucrătorii ogoarelor, toți acei care fac să sporească belșugul holdelor, să asigure piinea poporului.

„Ziua recoltei” care se sărbătorește în fiecare an, în prima duminică a lunii octombrie înnoadă peste veacuri tradiții străvechi practicate pe meleagurile de astăzi ale României socialiste de toate generațiile înaintașilor noștri. Pentru că și atunci când truditorii acestui pământ străbun își ciștigau piinea utindu-l „cu lacrimi, cu sudoare și cu sînge”, înțelegeau să sărbătorească roadele muncii lor de un an de zile, la sorocul culesului prin cîntec, joc și voie bună. Cu alții mai mult astăzi, cînd ogoarele înfrățite ale țării sînt brădate de zeci de mii de tractoare și alte mașini agricole, cînd chimizarea și aplicarea pe scară largă a cuceririlor științei au devenit ajutoare de nădejde ale țăranilor în lupta lor pentru făurirea recoltelor bogate, „Ziua recoltei” se sărbătorește în ambianța proprie unui popor care-și privește cu încredere viitorul său luminos.

Ca de fiecare dată, sărbătoarea recoltei, care în acest an se organizează la 6 octombrie, va constitui un prilej de trecere în revistă a succesorilor reputate de țăranimea noastră cooperatistă, de toți oamenii muncii de pe ogoare. Și pe drept cuvînt se poate spune că în acest an s-a deslășurat o adevărată bătălie pentru salvarea recoltei de efectele secetei prelungite, dovînd că în condițiile socialismului omul poate dovedi un succes calamitățile naturii.

Aplicînd în practică prevederile Hotărîrii Co-

mitetului Executiv al C.C. al P.C.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la combaterea efectelor secetei, harnica noastră țăranime cooperatistă, sprijinită puternic de muncitorii din industrie și din alte ramuri ale economiei naționale, a reușit să reducă în mod substanțial aceste efecte, obținînd producții la niveluri normale din punct de vedere al condițiilor climatice.

Tocmai de aceea, 1968 este anul care evidențiază cu deosebită convingere superioritatea practică a unei agriculturi bazate pe relații socialiste de producție, evidențiază rezultatele deosebite de pozitive ale dotării agriculturii cu o puternică bază tehnico-materială, ale tuturor măsurilor întreprinse de partid pentru modernizarea acestei importante ramuri a economiei naționale.

Avem o producție medie bună de grîu care depășește pe cea din anii anteriori cooperativizării. Stadiul de vegetație în care se află celelalte culturi permite să se întrevadă o recoltă bună de porumb, sfeclă de zahăr, floarea soarelui, legume și o producție superioară de struguri și fructe. Aceasta va permite a asigura o aprovizionare corespunzătoare a populației cu produsele agro-alimentare, a industriei cu materii prime de proveniență agricolă, precum și celor destinate exportului. Faptul că pînă la 1 septembrie cooperativele agricole au reușit să vîndă la fondul de stat cu circa 118 000 tone mai multe legume decît în perioada corespunzătoare a anului trecut, arată cu prisosință sprijinul substanțial primit din partea statului de către țăranimea cooperatistă, prin asigurarea în întregime a bazei tehnico-materiale pentru dezvoltarea acestui sector. Aceste rezultate constituie motive de mîndrie și satisfacție pentru toți cei care prin eforturi deosebite au contribuit la obținerea lor.

Organizarea acțiunilor din cadrul „Zilei recoltei” este asigurată și în acest an de Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Produc-

(Continuare în pag. a 3-a)

ADEZIUNE DEPLINĂ LA PRINCIPIILE POLITICII PARTIDULUI ȘI GUVERNULUI

SLUJIM POPORUL ȘI CAUZA SOCIALISMULUI

Împreună cu întregul nostru popor, cu milioanele de cetățeni, lucrători din toate țărimurile care, fără deosebire de naționalitate, au dat glas profundului lor atașament la principiile politicii interne și externe promovate de partid, îmi exprim deplina adeziune față de aceste principii izvorîte din înălțătoarea idee a slujirii poporului și cauzei socialismului. În Declarația adoptată de marele sfat al țării, în cuvîntările rostite de tovarășul Nicolae Ceaușescu și de alți conducători de partid și de stat, sînt înmănușiate năzuințele întregii noastre națiuni, hotărîrea ei nestrămîtată de a contribui la consolidarea forțelor socialismului mondial, la pacea lumii.

Fiecăruia dintre noi, român, maghiar, german sau de altă naționalitate, îi este inima plină de satisfacțiile pe care le-a încercat și strîns pe tot parcursul drumului străbătut în anii socialismului, ani bogăți în rezultate de preț înscrise în istoria și pe fața nouă a României socialiste.

Ca om care mi-am dăruit întreaga-mi viață artei, dezvoltării teatrului românesc, nu voi pregeta nici de acum înainte de a-mi aduce contribuția la răspîndirea în rîndurile spectatorilor, a comorilor dramaturgiei românești și universale.

COSTACHE ANTONIU

Artist al poporului.

(Continuare în pag. a 2-a)

Recoltatul strugurilor la C.A.P. Hotarele—Ilfov

ADEZIUNE DEPLINĂ LA PRINCIPIILE POLITICII PARTIDULUI ȘI GUVERNULUI

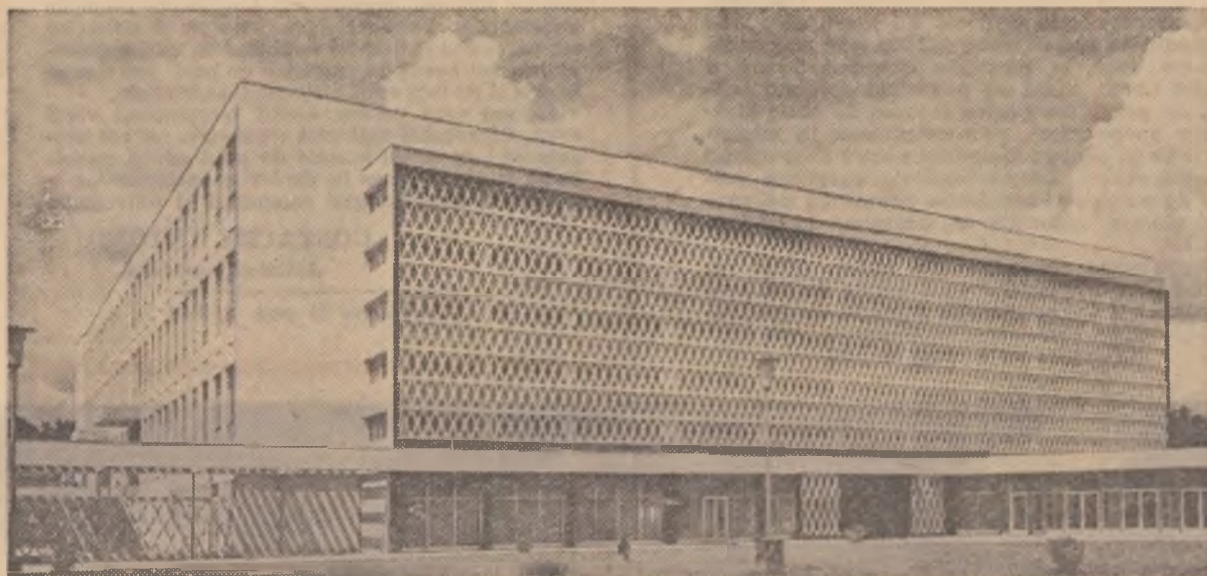
(Urmare din pag. 1)

FAPTELE ȘI GÎNDURILE NOASTRE

Cu toții iubim acest pământ pe care ni se desfășoară drumurile vieții și ale visului. Patriotismul e unul din sentimentele cele mai nobile, care ne parvine din îndepărtata istorie, istorie creată în comun, prin suferințe și izbânzi, de toți truditarii pământului românesc, indiferent de limba lor maternă. Iar patriotismul socialist ridică această iubire de patrie pe o treaptă nouă: a muncii active, conștiințe pentru înflorirea multilaterală a țării, pentru introducerea civilizației moderne în toate domeniile, pentru afirmarea de zi cu zi a ideilor socialiste. Și e din nou de la sine înțeles, că la această activitate atotcuprinzătoare participă cu aceeași dăruire toți fiii țării, români, maghiari, germani și de alte naționalități. Forța conducătoare a acestor străduințe înălțătoare este Partidul Comunist Român. Prin politica partidului, ideea patriotismului socialist stă alături de ideea internaționalismului socialist, principiului de colaborare frățească cu țările socialiste și de bună înțelegere cu toate popoarele indiferent de orinduirea lor socială.

Ca scriitor și ziarist de limbă germană, împreună cu toți colegii, am răspindit și răspindim în limba germană ideile înțelepte ale politicii interne și externe a partidului și guvernului. Adeziunea la această politică se manifestă prin faptele și gândurile fiecăruia dintre noi.

HANS LIEBHARDT
scriitor

Fabrica de confecții din Vaslui

REVISTA DE PEDAGOGIE august 1968

Numărul opt al „Revistei de pedagogie” se axează în mare parte pe problema educării și instruirii adultului, proces complex și permanent, înscris cu necesitate între cerințele spirituale ale epocii noastre.

În capitolul de studii un loc însemnat îl ocupă articolul intitulat „Contribuția activității cultural-educative la desăvârșirea personalității umane, de Ion Moraru, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă. Pornind de la conceptul culturii socialiste pe care o considerăm o armă de transformare a conștiinței și implicit a coordonatelor morale ale societății, autorul arată că făurirea acestei culturi este țelul principal al activității cultural-educative. Sistemul de organizare și instituționalizare a activității culturale cu scopul ridicării spirituale multilaterale a beneficiarilor culturii își găsește expresia în cultura de masă. Aceasta se obține prin acțiunile cultural-educative care au menirea să asigure însușirea progresivă a bunurilor culturale de către masele de oameni ai muncii din orașele și satele țării”.

Luând în considerație evoluția socială și economică, Ion Moraru se pronunță pentru alegerea unor forme care să corespundă realităților actuale, deosebit de complexe. Con-

ceptia, organizarea și metodologia muncii culturale cu adulții trebuie să răspundă nivelului de azi al conștiinței individului, exigenței cultural-artistice în continuă creștere. Autorul pornește de la ideea că ritmul civilizației moderne impune o restructurare calitativ superioară a muncii de educație. Orientarea conținutului acestei activități „trebuie să corespundă cerințelor impuse de ridicarea con-

NOTE DE LECTOR

științei socialiste a oamenilor la nivelul perioadei actuale de desăvârșire a construcției socialiste în patria noastră”.

Legat ca intenție de problematica ridicată de Ion Moraru, articolul „Educația permanentă” al prof. dr. Petre Bărbulescu abordează tema educației permanente ca proces de adaptare continuă la condițiile mereu în schimbare ale vieții. Amintind că educația permanentă se realizează prin mijloace de comunicare în masă, prin instituțiile culturale tradiționale și prin autoinstruire, prof. dr. Petre Bărbulescu consideră că această dezvoltare e-

MUNCIM CU AVÎNT PENTRU ÎNFLORIREA PATRIEI

Scriu aceste rânduri într-un moment când pe ogoarele din această frumoasă parte a României socialiste se desfășoară o vie activitate pentru strângerea roadelor de pe câmpuri și pentru asigurarea recoltei anului viitor. Tractoriști, tehnicieni, ingineri și funcționari muncesc cu hărnicie și dragoste, conștiinți că activitatea lor face parte din eforturile întregului popor de a înlăță marea țară prin înălțarea ei pe noi trepte ale progresului și civilizației. O facem cu mândrie și încredere deplină în viitorul luminos al poporului nostru, în politica internă și externă a partidului și guvernului.

Cu aceste gânduri curate, colectivul întreprinderii noastre și eu personal aprobăm din toată inima înaltele principii de politică externă, reafirmate în Declarația Marii Adunări Naționale ca și în cuvintele tovarășului Nicolae Ceaușescu și ale altor conducători ai partidului și statului nostru. Ne exprimăm întreaga adeziune față de grija partidului nostru pentru cauza socialismului, pentru soarta păcii. Muncind cu avânt pentru întărirea economică a patriei ne aducem astfel partea de contribuție și la întărirea marii familii a țărilor socialiste din care face parte țara noastră. Așa ne arătăm noi dragostea față de Partidul Comunist Român, față de Comitetul său Central.

ION DELCEA

Eroul al Muncii Socialiste
directorul întreprinderii
pentru mecanizarea agriculturii
Circea, județul Dolj

Am asistat, de curînd, cu totul în-
timplător, la vînzarea unei mașini elec-
trice de spălat într-un magazin de spe-
cialitate din orașul Dej.

Nu mai rețin marca mașinii, nici pre-
țul ei, rețin doar chipul cumpărătorilor,
— o țărăncă și un țaran —, atenția cu
care urmăreau explicațiile vînzătorului
privind modul de funcționare a mași-
nii. Îl văd și acum pe omul cu sprin-
cene stufoase, parcurgînd cu ochii, fără
să înțeleagă prea multe, textul care
conținea descrierea mașinii și instruc-
țiunile de folosire. L-am urmărit apoi,
îndelung, cum a așezat mașina în că-
ruța și mă gîndeam că poate în aceeași
clipă zeci și zeci de săteni își cumpă-
rau mașini de spălat, reșouri, fiare de
cîlcat sau alte aparate electrice de uz
casnic, ascultînd îndrumările vînzăto-
rilor și plecînd fără să cunoască înde-
ajuns felul cum să le folosească.

Nu cunosc cifra exactă a mașinilor
și aparatelor electrice aflate în prezent
în gospodăriile sătenilor din țara noas-
tră, dar în multe așezări ca de exemplu
la Cenad și Tomnatec din Banat, la
Cîțcău și Illeanda de lîngă Dej, la Borș
în județul Bihor și în alte localități
ele sînt foarte răspîndite. Sătenii le

NU E NUMAI O PROBLEMĂ TEHNICĂ

cumpără deoarece ele ușurează mult
munca gospodinelor, dar în același timp,
în unele locuri ei ridică și probleme în
legătură cu folosirea și întreținerea
lor. Am auzit și despre unele accidente
mai mici pricinuite de necunoașterea
amănunțită a minuirii lor.

Ca în multe alte probleme căminul
cultural, activitatea de răspîndire a
științei pot veni și în această privință
în ajutorul oamenilor.

Cu cîtăva vreme în urmă, sătenii din
comuna Berveni, județul Satu Mare,
s-au adresat brigăzii științifice din Ca-
rei cu rugămîntea de a veni în mijlocul
lor să le explice, să-i instruiască în
privința folosirii și întreținerii aparate-
lor electrice de uz casnic care sînt
răspîndite și în satul lor. Brigada a dat
curs cererii, a poposit în mijlocul lor,
le-a explicat caracteristicile și funcțio-
narea mașinilor, le-a făcut chiar și de-
monstrații practice. Dar profesorii de
fizică din brigadă nu s-au limitat doar
la atît. Au explicat auditoriului și felul
cum se formează electricitatea, ce este
curentul, le-au vorbit despre volți și
vați, despre structura nucleului și des-
pre electroni, prezentîndu-le și cîteva
experiențe cu ajutorul aparatelor de
laborator aduse cu ei. Asemenea întîl-
niri au avut loc pe urmă și la Petrești
și Foeni și în alte localități.

Peste tot unde pătrund asemenea a-
parate electrice, pe lîngă faptul că
ușurează munca în gospodărie, ele devin
totodată și elemente de civilizație, stir-
nesc curiozitatea, interesul pentru știin-
ță, favorizează formarea de noi deprin-
deri intelectuale și tehnice, fenomene
de care munca culturală trebuie să țină
cont și să le sprijine cu toate mijloa-
cele de care dispune.

Se discută în ultima vreme despre
necesitatea de a se organiza la cămi-
nul cultural forme de activități pe grupe
mai restrînse de oameni, felurite cercuri
care să corespundă nevoilor, preocupă-
rilor reale și variate ale sătenilor. În
multe sate, funcționează cercuri sau
cursuri care au luat ființă pe baza do-
rințelor oamenilor. Oare în comunele
unde sînt răspîndite în număr mare
aparate electrice de uz casnic nu s-ar
putea organiza cercuri în cadrul cărora,
pornindu-se de la explicarea funcțio-
nării și folosirii acestor aparate, să se
îmbogățească cunoștințele participan-
ților cu elemente mai largi din dome-
niul electricității și tehnicii?

Prin aceste cercuri și prin alte acti-
vități căminul ar răspunde la o pro-
blemă care-i preocupă pe săteni, ar
face să crească eficiența activității sale.
Recent, în discuțiile care s-au purtat
în județul Satu Mare pentru înființarea,
în cîteva așezări rurale — unde există
condiții — a unor universități populare
sătești — mulți dintre cei întrebăți au
fost de părere ca aceste cursuri să
pornească de la preocupări apropiate
oamenilor, să se orienteze îndeosebi
spre un curs de cunoștințe folositoare.

I. RADU

MARILENA VULPE

Magazinul universal din Tarcău-Neumț

Ziua recoltei

(Urmare din pag. 1)

ție în colaborare cu Consiliul Superior al Agriculturii, Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Comitetului pentru Problemele Administrației Locale, Uniunea Generală a Sindicatelor din România, Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, Consiliul Național al Femeilor, Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum, Uniunea Centrală a Cooperativelor Meșteșugărești, Ministerul Industriei Alimentare și Ministerul Comerțului Interior.

În comune și sate sărbătorirea „Zilei recoltei” va constitui un prilej de trecere în revistă a succesorilor dobândite în activitatea economică a cooperativelor agricole și întreprinderilor agricole de stat, în dezvoltarea satelor. Vor fi evidențiate brigăzile, echipele, cooperatorii și muncitorii care au depus eforturi deosebite pentru realizarea sarcinilor de producție. Totodată, unitățile agricole vor amenaja expoziții cu produse vegetale și animale, iar cooperativa de consum va organiza tonete pentru vânzarea mărfurilor industriale de sezon, bufete în aer liber, standuri de cărți și publicații.

O amploare deosebită vor avea în acest an manifestările cultural-artistice care se organizează în localitățile rurale, la căminele culturale și în aer liber, serbări cimpenești, seri închinete frunțașilor, șezătorile, horele și balurile, duminicile cultural-sportive, expozițiile de costume naționale etc. Uniunile cooperatiste au datorita acestui an, atât de „Ziua recoltei” cât și în continuare, să acorde un sprijin efectiv în organizarea tuturor activităților, sporind astfel aportul lor la ridicarea conștiinței socialiste a țărânilor, la realizarea sarcinilor economice care stau în fața lor.

În reședințele de județ, municipii, orașe și centre muncitorești, „Ziua recoltei” va constitui în mod deosebit un prilej de îmbunătățire a aprovizionării populației, prin valorificarea unor însemnate cantități de legume, fructe, struguri și alte produse agroalimentare și industriale. Se vor organiza, în toate orașele, reședințele de județ, expoziții agricole cu vânzare, cu care prilej se vor înmăna distincții cooperativelor agricole care au obținut cele mai bune rezultate la cultura griului.

Uniunile cooperatiste, întreprinderile acestora pentru valorificarea legumelor și fructelor, au sarcina să întreprindă măsuri eficiente pentru ca în condițiile unei producții de legume și fructe din acest an să asigure aprovizionarea din abundență a oamenilor muncii din orașe, centre muncitorești, localități de munte cu produsele agricole necesare consumului de toamnă-iară. Organizatorii „Zilei recoltei” vor acorda aceeași atenție manifestărilor de la orașe prilejuite de această sărbătoare. În localitățile urbane vor fi organizate mari serbări populare ale recoltei, parcuri de distracții, concursuri și demonstrații sportive, alături de alte manifestări cultural-artistice și sportive.

În Capitală, „Ziua recoltei” va fi marcată de deschiderea expoziției agricole de la Piața Obor, în cadrul căreia vor fi prezentate produse agricole, soiuri de cereale de înaltă productivitate, grafice, panouri care să înfățișeze dezvoltarea agriculturii țării noastre. Pe platoul din jurul Halelor vor avea loc spectacolele de estradă, se vor organiza jocuri distractive precum și unități de desfășurare a unor produse agricole și preparate culinare de toamnă.

Ritmul intens în care se desfășoară lucrările agricole specifice sezonului, demonstrează însuflețirea cu care membrii cooperatori, toți lucrătorii din agricultură întâmpină această mare sărbătoare populară. Ei pun de pe acum bazele recoltei sporite în anul care vine, odată cu grija deosebită pentru stringerea la timp și în condiții optime a recoltei anului în curs, aducându-și astfel partea lor de contribuție la dezvoltarea economică și socială a patriei, la creșterea nivelului de viață al poporului nostru.

duelile luate în adunarea obștească. Dar în spatele cifrelor se află înmagazinat un mare volum de muncă. Amenajările și extinderea spațiilor verzi cuprind peste 15 mii metri pătrați. Numărul arborilor, arbuștilor și pomilor plantați se ridică la circa 80.000. Au fost puse, de asemenea, 4.000 fire de trandafir. Și tot prin muncă patriotică s-au amenajat trei baze sportive, o plajă nouă pe Neajlov.

Acestea sînt o parte din faptele și realizările celor din Călugăreni. Să-i cunoaștem și pe cîțiva din animatorii și participanții la acțiuni. Stelian Băjenaru, mecanic la S.M.T., Iolanda Buzică, salariată la liceu, Melania Antoneanu, profesoară pensionară, Dan Ivănescu, președintele cooperativei agricole, Florea Saio, vicepreședinte al consiliului popular, Eugen Danliuc, profesor, directorul liceului, Ioana M. Tuțulaș, casnică. Numele lor și ai celorlalți entuziaști se află înscrise la loc de cinste, pentru modul cum gîndesc și cum acționează, pentru simțămîntul răspunderii personale față de colectivitate, față de satul în care trăiesc.

CL. MUNTEANU

SERVICIUL PUBLIC ȘI NEVOILE CETĂȚEANULUI

Numărul destul de mare al serviciilor publice sătești ca și natura lor dau indicii despre aceea relație zilnică între satean și instituție și felul cum aceasta din urmă știe să le asculte cerințele și să le dea curs. Așa dar nu omul ca solicitant și felul în care îl onorează instituția ne solicită acum atenția. Fiindcă se poate spune că ținuta celor investiți cu misiunea delicată de a fi la dispoziția publicului îl face pe om să simtă deosebirea de structură între vechea și noua instituție publică.

Glodeanu Sărat, județul Buzău, e recent centru de comună, iar Ion Davidoiu, de tot atîta vreme, președinte al consiliului comunal. Consiliul comunal e locul de care sînt legate cel mai mult interesele sateanilor. Președintele și-a făcut pe un caiet registrul de evidență. Vin oamenii aici cu cele mai diverse pricini, fiindcă consiliul e al lor, și tocmai de aceea trebuie să-i înțeleagă și să-i sprijine.

Rețin cîteva cazuri. Sînt menționate simplu în mica rubrică din caiet, dar cîte implicații n-au? Gheorghe Marin, învățător din Pitulicea, sat aparținător, vrea să se stabilească în sat. Vrea să fie aproape de școală și la dispoziția școlii. A cerut cooperativei agricole loc de casă ca să-și ducă pe el gospodăria. Președintele C.A.P. Tănase Birea i-a repartizat o fișie îngustă de teren care nu depășește nici lățimea unei case, pe care nu se poate construi nimic. A rezolvat lucrul, cum s-ar spune, într-un mod șicanator. Davidoiu este sesizat, se duce la fața locului și rezolvă acolo treaba în două sau trei zile.

Pe 24 iunie, Bița David, care are soțul militar în termen, întreabă cum poate obține ajutor legal. Pe 26, adică după două zile, femeii i se fac toate formele și intră în drepturi. Roșca Marin așteaptă o butelie pentru care are aprobare, dar butelia nu mai vine. Președintele intervine, eliberează actul doveditor că omul are cinci copii și acesta primește butelia. Cererile se referă adesea la nemulțumiri mărunte, iscate de patimă și înverșunare. Bătrînul Radu Ciufu vine și se plînge contra fiului. Nu se mai înțelege cu el și vrea să-l dea afară din ogradă. Cei doi au casele în aceeași curte.

— „Cînd vin bătrînii la mine îi ascult cu îndoită grijă. Sînt neajutorați, unii năpăstuiți de cei tineri. Dar aici e altă treabă. Moșul trage la măsă și e pornit mereu pe gilceavă. M-am dus la ei și i-am sfătuit să facă gard între case. Acum s-au liniștit”.

Unii denaturează și aceasta îngreunează rezolvarea în respectul legalității. Dumitru Plătică, mai marele adventiștilor, vine și spune că a primit autorizația să construiască o nouă casă pentru cult. Cum aceasta vizează problemele de sistematizare, se cercetează și se constată că e vorba

numai de repararea celei vechi. Plătică încercase așa dar să păcălească autoritatea publică. Cîțiva vin pentru reșezarea justă a unor impozite. Alții reclamă daune aduse unor bunuri obștești. Dacă te uiți în caietul de audiență, dacă citești printre rînduri, simți frămîntul satului.

Consiliul comunal rezolvă așa dar cererea, dînd omului, dacă îl merită, cîștig de cauză. Sînt totuși și aici doleanțe nesatisfăcute. Circa 600 de familii nu au lumină electrică deși au contribuit cu bani. În toamna lui 1965, s-a plătit întreprinderii de electricitate Cimpina, (în raza căruia se aflau pe atunci) 450.000 de lei, sumă depusă drept contribuție voluntară de către sate. Electricienii au făcut jumătate din treabă. Apoi s-au dus și duși au fost. Comuna a făcut adrese în fiecare an și la fiecare din acestea întreprinderea răspundea: „Veți fi prinși la anul în lucrări”. Așa s-a ajuns pînă în 1968. Președintele spune că dacă depuneau banii aceștia la C.E.C., le aduceau numai ca dobinzi pînă acum aproape 40.000 de lei. Dar așa își face I.R.E.B.-ul treburile cu ei, iar la Glodeanu 600 de familii ard seara lămpi cu gaz și luminări. I-am întrebat ca atare: De unde și justificată de ce, atîta desconsiderare și lipsă de respect? Și am mai vrea ca măcar unul din mai marii întreprinderii să fie prezent la adunarea populară pe care președintele Davidoiu o așteaptă cu in-

figurare, unde se vor vota noile sume de contribuții voluntare și cînd sateții vor întreba negreșit: „Da” cu jumătatea de milion din '965 ce s-a făcut?”.

Ceea ce se petrece cu electrificarea se repetă în forme mai atenuate cu aprovizionarea. Comuna Glodeanu — și ea nu e singura — a rămas cu comerțul cooperatist pendinte de vechiul raion. Așa că în loc să fie aprovizionați de Buzău sînt aprovizionați de Mizil care repartizează ce-i mai bun și mai căutat întii comunelor din raza sa. Așa se face că Dinu Marin, tînăr însurăjel, care s-a apucat să-și ridice casă, stă în loc cu lucrul ca și Ion Zburlea și Tănase Mihalache fiindcă nu gădesc la magazin tablă. În locul tablei li s-au trimis de la Mizil 400 kg hirtie de ambalaj.

Cît și ce-o mai fi trebuind ca Glodeanu să intre în sfera organizației comerciale a județului? O reglementare la fel de urgentă se cere și în domeniul asistenței medicale. Maternitatea este la 3 km depărtare, iar localul pentru dispensar, impropriu. La data cînd l-am vizitat doctorul Dan Ionescu era în concediu și îl înlocuia un felcer. Mai amintesc că în comună sînt peste 7.000 de suflete. Oamenii spun că-s gata să ridice și un dispensar. Dar să vadă întii electrificarea făcută, că au dat bani pentru ea.

V. TOSO

satul tău, casa ta

CĂLUGĂRENI

Așezarea figurează la loc de cinste în toate manualele de istorie și în documentele privitoare la trecutul poporului nostru. Pentru că, aici la Călugăreni, românii scriseră cu sabie și cu singe cea mai strălucită pagină din analele lor. Cu 373 de ani în urmă, Mihai Viteazul cu o mîină de oșteni a izbutit să zdrobească armata de cîteva ori mai puternică a lui Sinan-Pașa, general care pînă la această bătălie cu românii nu gustase din paharul infringerii. Faptele sînt cunoscute dar localnicii, primitorii și vorbăreții, harnici dar mai ales mîndri, țin să le amintească — și e o plăcere să-i ascuți — că amintita luptă de pe Neajlov „se înscrie printre bătăliile mărețe pentru independență, pentru apărarea ființei naționale, care au jalonat istoria poporului nostru”. Și cu această precizare trec la noua istorie a Călugărenilor sau, mai direct spus, la cele ce s-au înfăptuit pe aceste locuri în ultimii ani.

O convorbire cu președintele consiliului popular provizoriu, Ștefan Ilincescu, ne pune mai amănunțit și edificator în temă cu problemele gospodărești și social-culturale.

Călugărenii zilelor noastre cuprind de cinci sate, cu peste 10 mii de

suflete. În comună fîntează 4 cooperative agricole, o întreprindere agricolă de stat și o stațiune de mașini și tractoare. Aceste unități socialiste au determinat în mod hotărîtor dezvoltarea armonioasă a vieții pe drumul unui trai civilizată. De fiecare dată cînd sînt întrebați despre cele înfăptuite, localnicii încep cu liceul. La Călugăreni, există un liceu în care învață 600 de elevi. Aci s-a amenajat și un internat cu 250 de locuri. Și tot aci, la Călugăreni, mai funcționează o școală profesională pentru mecanici agricoli și trei școli generale de 8 ani, un modern local pentru poștă, un complex comercial ce va fi dat în folosință în această toamnă. Comuna cunoscută din îndepărtatul și plinul de glorie timp al lui Mihai Viteazul, a înflorit, a sporit în putere, a crescut în bogăție. O dovedesc faptele amintite, ținuta îngrijită a localității.

Și toate acestea prin munca harnică a locuitorilor conduși cu pricepere de către reprezentanții lor. Anul acesta de pildă, se prevăzuseră lucrări prin muncă patriotică în valoare de 372.666 lei și s-au realizat lucrări în valoare de 903.274. Cifrele vorbesc în limba lor despre modul cum s-au împlinit făgă-

Omul de aur

Nu-i o taină și nici o vorbă de clacă!

Omul de aur e aci, lângă mine, lângă tine, e prietenul și tovarășul meu și al tău de zi și de noapte, de toate zilele și de toate nopțile adunate în foile calendarului nostru.

Iată-l: voinic și harnic, înțelept și bun, hotărât și neostenit, prezent în fiecare clipă și nelipsit de la treburile mici și mari ale obștei, ale țării.

El e unul cu oglindirea chipului său în inima și în sufletul fiecărui om — el plugar și cărturar, minier, oțelar, medic, inginer... El are 18 ani și taie cîmpurile țării călare pe tractorul lui roșu... El are 24 de ani și calculează cu scînteia electrică suspusă voinței lui, energiile viitoare ale țării... El are și 30 și 40 și 50 de ani, proaspăt în puteri și neostenit alături de uneltele lui cu care țese, pe ghergheful țării, trîmbele de aur ale bogățiilor ei... La 60 și 70 de ani e povestitorul basmelor unor vremi trecute și martorul de nădejde al timpului nostru. El e Horia, Avram Iancu și Doja, — el este Eminescu și Coșbuc, el e luptătorul pentru ideile noi din ateliere și fabrici, el e biruitorul și ziditorul puterilor temelii ale țării...

El a dat satului vigoarea unor

prospețimi așteptate de bunici și străbunici. Înălțînd școli, el a deschis copiilor ferestrele spre marile învățături. Durînd gospodăria pe vetrele străbune, el a prins în creștetul fiecărei case strălucirea vie a cîte unui nou luceafăr... Deschizînd porțile uzinelor, el a trimis țării întregi belșuguri de preț și averi din cele mai felurite. Privește-ți casa nouă, dulapurile lucitoare ca oglinda și ograda: omul de aur și-a dăruit de toate! Lumină din lumina minții lui, răsfrîntă în mii și mii de chipuri și forme cu care viața întregului popor trece din treaptă în treaptă spre marile înălțimi...

Temerar și niciodată ostenit, omul de aur stăpînește văzduhul deoptrivă cu adîncimile pămîntului, tainele științei și marile adevăruri ale lumii, iubind viața, iubind soarele, plăcîndu-i cîntecul și horele...

Sub cerul lui septembrie omul de aur își socotește avuția sufletului și a hambarului, bucurîndu-se între ai lui: inima puternică, brațele tari, teafără mintea, îndestulată casa, ogorul curat, silozurile pline.

Seara, la scăpătatul soarelui, omul de aur înscrie pe răbojul vremii fiecare zi încheiată știind că la noul scăpărat al zorilor el va duce mai departe ceea ce a început ieri și a perfecționat azi. Demn și neostenit, omul de aur înscrie în fiecare zi o pagină de fapte în cartea timpului său, cu conștiința curată că totul este destinat semenului său, satului, orașului, țării, căci omul de aur este flăcăul, fetișcana, voinicul și vîrstnicul care duce de peste 2 000 de ani viața poporului nostru înainte.

Iată-l! Omul de aur e cel din fața dumitale, ars de soare sau fierbințeala cuptoarelor încinse. El e un popor întreg iubitor de viață, de pace și fericire. El este și va fi biruitorul tuturor secolelor întîmpinate, primăvara, cu flori semănate cu mîna lui de aur...

BARUȚU T. ARGHEZI

LAUDĂ PĂCII

Un cîntec greu de floare mi-am dorit, ca zîmbetul firesc al unei fete cînd omenirea vrea să se îmbete de chipul Păcii pur și fericit.

Eterna pace poartă stele-n plete; să ne plecăm urechea neclintit spre strălucirea care m-am pornit s-o știu și să vi-o cînt cu mare sete:

Partidul ne dă sensul ei deplin, luminii lui eu rostul mi-l închin, știind că vom trăi în veșnicie...

Căci geniul său, avîntul lui senin, oțel turnat în opera sa vie, a dat îndemn și-n veci va da tărie!

GEORGE DEMETRU PAN

Lîngă viitorul edificiu al Teatrului Național

Cine și-ar mai închipui azi, cînd spectacolul de teatru a pătruns în fiecare colț de sat, și în fiecare colț de casă unde s-a instalat scena minuscule a televizorului, că în urmă cu o sută de ani teatrul, Teatrul nostru Național colinda drumurile țării într-un convoi de căruțe!

Erau vremuri eroice, cînd artiștii din începuturile teatrului românesc, acei apostoli ai limbii și simțirii naționale, duceau bucuria artei pretutindeni, în condiții deosebit de grele, infruntînd ploii și zăpezi, stabilindu-și sălașul de o seară la o răspintie, în tînda unei case de tirgoaveț cu stare, într-o casă mai încăpătoare care se tîcea, cît ai clipei, de norod. Aceste stoluri de păsări călătoare pe care le reprezentau artiștii au țesut totuși, cu drumurile lor, o unică geografie a simțirii, a cugetului și a voinței românești, contribuind la încheierea acelei unități spirituale care face mindria neamului nostru. Într-o asemenea „căruță cu paiațe” a călătorit și adolescentul Mihai Eminescu, în umbra unei asemenea scene improvizate s-a format geniul teatral al lui Caragiale, în atmosfera acestor entuziaste manifestări teatrale se născuseră vodevilurile și piesele lui Vasile Alecsandri.

Era firesc, încă de la început, ca teatrul limbii și al simțirii românești să-și înalțe într-o bună zi o casă a sa. Și-a înălțat-o, iar acest teatru de pe Calea Victoriei, distrus de bombardierele hitleriste în ziua de 24 August 1944, acest teatru frumos și iubit a fost matca celor mai răsunătoare succese care au dus faima artei teatrale românești pretutindeni.

Ce urmează a fi noul Teatru Național, a cărei construcție a început la București? Ce va însemna noua casă a teatrului românesc?... În concepția celor care au proiectat acest edificiu, noul Teatru Național urmează să fie cel mai important monument arhitectonic al Capitalei României. El este amplasat față în față cu Universitatea, la întretăierea celor mai importante artere ale Ca-

pitalei, a bulevardelor Republicii și Bălcescu, ocupînd o suprafață de circa 4,5 hectare.

De fapt vom fi în fața unui vast ansamblu arhitectonic-urbanistic ce va cuprinde mai multe obiective: un garaj subteran cu două nivele, cu o capacitate de aproape o mie de automobile, un hotel turistic cu 24 de etaje ce va atinge înălțimea de 85 m. fiind cea mai înaltă clădire din București, și, în sfîrșit, clădirea propriu-zisă a Teatrului Național, despre care vom vorbi aci.

Edificiul noului Teatru Național este conceput în așa fel încît orice român sau orice vizitator străin să-și dea seama că este un monument al artei noastre, legat de tradițiile arhitecturii românești, de știința noastră de a construi și de a împodobi edificiile. Fațada teatrului va fi decorată în mozaic colorat. Corpul principal al clădirii va fi împodobit cu un traforaj din stîlpi de marmoră, amintînd stîlpii de pridvor ai casei țărănești. În rest, interioarele — holurile, sălile de spectacole, sălile de repetiție etc. — sînt tratate după toate regulile arhitecturii moderne, beneficiînd de o dotare tehnică similară cu a instituțiilor de același fel din străinătate.

Sala principală are o capacitate de circa 980 locuri. Scena are o deschidere de 17 metri, fiind dotată cu o cortină variabilă, care se poate restringe sau deschide după necesități. Pe scena propriu-zisă vor putea evolua sute de actori, și vor putea fi manevrate cele mai pretențioase și complicate decoruri care vor cobori pe verticală, din turnul scenei, sau vor putea fi introduse din subsol sau de pe laterale, din depozitele construite special în acest scop.

O noutate a teatrului o constituie cea de-a doua sală de spectacol, o sală cu dimensiuni variabile, mai mare sau mai mică, în funcție de forma scenei. Dispozitive speciale vor face ca această scenă să fie modificată după dorința regizorului sau după stilul spectacolului, oferînd spectatorului adevărate surprize, noi posibilități de a urmări arta actorului sau desfășurarea jocului scenic.

Un cuvînt se cuvine notat și despre ateliere — croitorie, lemnărie, fierărie, tapițerie, vopsitorie etc. — care vor face din anexele teatrului un adevărat complex industrial. Bucuriile spectacolului, minunea decorurilor și costumelor se vor pregăti aici, în aceste ateliere unde vor lucra sute de meșteri.

În prezent, construcția noului Teatru Național se află într-un stadiu avansat. Bucureștenii urmăresc cu emoție, zi de zi, cum se înalță zidurile, cum capătă chip adevărat macheta publicată în ziare. E gata și garajul subteran. Două culoare, care vor trece pe sub bulevardul Bălcescu, vor lega acest garaj cu străzile bucureștene, permițînd accesul cu mașina la teatru, direct la scara care va urca spre marele hol.

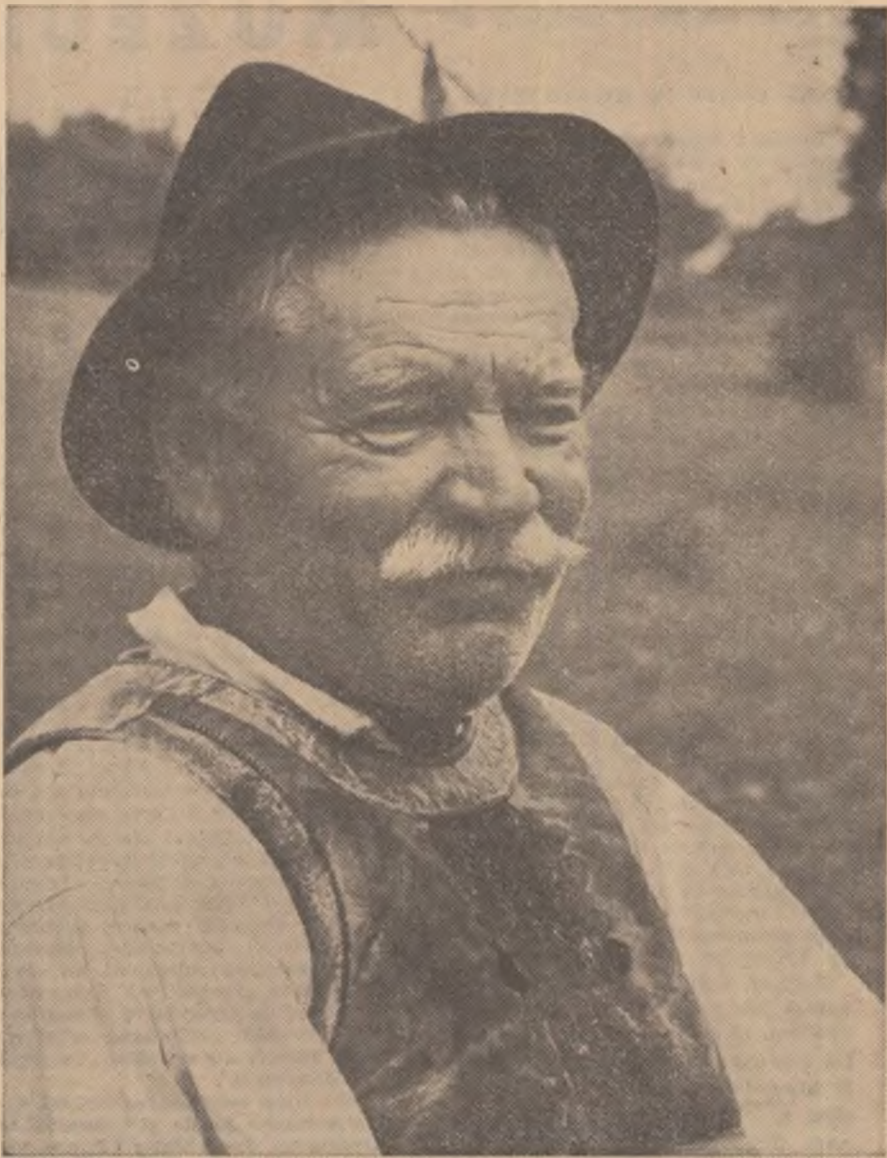
Peste doi ani sau mai devreme, bucureștenii se vor pregăti pentru spectacolul festiv. Vor aștepta cu emoție bătaia gongului și ridicarea cortinei. Iar printre ei, în vasta sală luminată feeric, se vor afla, desigur, mulți dintre cititorii noștri.

Noul Teatru Național se pregătește, din vreme, să-i întîmpine cum se cuvine. E marea casă a teatrului românesc.

PAUL ANGHEL

....Bistriță, apă zglobie"

Baci Romulus Nicodin din Brusturi

Foto T. IOANEȘ

INIMĂ LARGĂ

Nu departe de Brad, în preajma Hălmașiului din Apuseni, mai precis la poalele muntelui Găina, se află satul Brusturi. Și aici, ca și în alte părți ale țării, se spune că toți cei înzestrați cu un dar sînt oameni însemnați. „Insemnat”, între ei, este Nicodin George, care în afară de darul de a face tot felul de invenții în gospodăria sa (de se miră toți de unde-le scoate) în afară de pasiunea pentru creșterea albinelor, are și o „meteahnă”: îi place să joace șah. În Brusturi și în împrejurimi, nu mai poate să-l bată nimeni. Așa că, în fiecare oră liberă, baci George joacă singur, rezolvînd diferite probleme. Iar dacă în sat pică, spre bucuria lui, vr-un musafir mai școlit, e gata să-și încerce puterile. (Baci George zice că are prilej să mai învețe ceva, într-ale șahulului, dar de fapt, oaspetele are de învățat de la el.) Om „insemnat” este și Nicodin Niță. Acesta are darul picturii și pasiunea culegerii de folclor. Casa lui e plină de tablouri, iar în caietele sale de însemnări — un fel de registre mari, de contabilitate — poți găsi multe comori folclorice.

„Insemnați” sînt frații Nicodin Sabin zis Bala și Romulus. Cel dintîi are 75 de ani, iar celălalt 73. Lor nu li se potrivește proverbul atît de cunoscut din moși strămoși: „Frate, frate, dar brînză-i pe bani!” Nu le sînt pe potrivă nici obiceiurile de demult de a se judeca pentru pămint, sau a se lua după gura femeilor și a se ciomăgi unul pe altul. Amîndoi au intrat în cel de-al

VIII-lea deceniu și nu-și amintesc să se fi ciondănit vreodată.

Înțelegerea lor este atît de deplină, încît toată viața au avut „o singură pungă”. Oriunde au muncit, orice ban au cîștigat, l-au pus laolaltă. S-au înțeles, într-adevăr, ca frații, iar soțiile lor n-au avut niciodată pricină de gilceavă. Nana Marta, soția lui Bala, n-are copii, dar cele trei fete ale Carolinei — soția lui Romulus, sînt ca și ale ei. Două dintre fete au fost date la casele lor, în alte sate. Elvira, măritată cu Slav Ilie, formează cea de-a treia familie care pune banii în aceeași pungă cu bătrînii. Toți șase au crescut pe cei dintr-o treia generație: Sabin și Dorica. I-au îngrijit, i-au dat la școală. Sabin a absolvit liceul și vrea să iasă învățator, să se întorcă la școala din Brusturi. Dorica... Ea este în clasa a șaptea și încă nu s-a hotărît ce va urma mai departe.

N-au avere prea mare. Trăiesc modest. Bala și Romulus, cu soțiile, stau într-o casă cu două odăi. Lui Ilie Slav și nepoșilor le-au clădit alta nouă, cu patru camere.

— Vi s-a întimplat să aveți vreo neînțelegere cu bătrînii? îl întreb pe Ilie Slav.

— Ba, răspunde scurt omul.

— Femelle nu s-au certat niciodată?

— Dacă s-ar fi sfidat, n-ar fi rămas aproape 60 de ani împreună.

Urmăresc, cu atenție, pe cele două bătrîne. Nana Marta nu pregetă la treabă. Ea coace piine, tot ea taie o pasăre și pregătește mîncare, în vreme ce Carolina deretică prin odăi. Elvira dă mîncare la orătănii. Bala și Romulus se duc pe coastă, cu vitele. Iau cu ei coasele, să dea jos niște iarbă. Ilie Slav merge la țîrg, după cumpărături.

Asta era într-o simbăță. În alte zile, Ilie se duce la coasă, la cules fructe, la tăiat lemne. Fiind mai tînăr, el face muncile mai grele, dar și bătrînii, zdraveni, nu se codesc de la lucru, după cum nu se dau înapoi nici de la un pahar de vinars. I-am văzut pe-amîndoi la muncă. I-am văzut și la joc, dovedind mereu voie bună. Imi spunea cineva că voioșia lor se datorește faptului că „au inima largă”, niciunul nu se gîndește niciodată numai la el. Unul dintre ei chiar așa-i poreclit: „Inimă largă”. Și are dreptate. Bine-a zis cine-a zis tot din Brusturi: „Aruncă binele tău în dreapta și în stînga și la nevoie al să-l găsești!”

ȘERBAN NEDELICU

VASILE IONESCU, comuna Tătaru, județul Prahova. Versurile dv dovedesc nobile intenții, dar suferă de prozaism. De aceea, le-am găsit nepublicabile. Încercați și în altă parte. Dacă greșesc, voi fi bucuros să vă aplaud reușita.

EMIL LAZĂRESCU, Craiova. Nu întrevăd șanse de publicare. O strofă drept exemplu: „Și via devine scenă de-amintiri, Scenă legendară plină de noroc. Minunații greeri vin acrobatori De îi antrenează strugurii la joc”. Vă spun deschis: e imposibil!

GRIGORE OCTAVIAN, Măldăeni, județul Teleorman. Vă referiți la încurajarea ce ați primit-o într-un număr anterior al revistei. Cred că e cazul să o repeț prin citarea primei strofe din „Rugă de arcaș”: Udat cu-cenușă și sînge, Dorul dulce — amar mă-mpinge

Spre rădăcina de oase albite-n baladă”. „Copac răsărit din frîntură de spadă,

de EUGEN FRUNZĂ

Imi închipui că sînteți încă foarte tînăr și că veți descoperi singur, pe parcurs, inconsistența și stîngăcia celui de al treilea vers. În orice caz, stăruiți, fără grabă!

ION SAVA, Grădiștea, județul Ilfov. Bănuind acordul dv., imi îngădui să recomand publicarea numai în parte a poeziei „Cîntec de descălecare”.

FLOREA BURTAN, comuna Crîngul, județul Teleorman. Vă revedeți din nou în paginile revistei cu „Poem tîrziu”. De acum încolo, vă voi scuti de răspunsuri la această rubrică. Redacția va rezolva corespondența dv., ca și pe aceea a colaboratorilor săi care au depășit mai de mult sau mai recent debutul. Din partea mea: succes în continuare!

Poem tîrziu

Doarme fîntina în valea cu flori,
Ca o fată-n poemele mele;
Ciutura arde frumos pină-n zori
Tulburîndu-se de șoapte și stele.

Secera lunii cîntă-n trifoi
Fără teamă că noapte-a trecut...
Sub salcîmi am rămas numai noi
luminați de un ultim sărut...

ALBINA

COPILOR

Invățătoarei

În ziua asta gîndul spre tine mi se-ndreaptă,
albită-nvățătoare, din inimă de munți...
Zăresc iar școala noastră... Pe ultima ei treaptă
aștepți din nou elevii... și ei sosesc cărunți...

O, vechile ghiozdane de visuri răvășite,
tu le revezi pe toate în albele scrisori
și fiecare slovă o știi de dinainte
căci tu doar i-ai dat viață și aripi și culori...

Un plic din larguri vine cu briza de pe mare,
îți scrie din uzină un proaspăt inginer,
din Bărăgan trimite premiantul o scrisoare
și roi de telegrame sosesc de pe-un șantier.

Scrisoare cu scrisoare tu răsfoiești în seară,
lumina regăsindu-ți în scrisul lor cel mic
îubirea împărțită în orice colț de țară
dar rămînînd întregă în fiecare plic!

NICOLAE TĂUTU

Desene de T. PALL

PUTIERIE

Un ou, uitat de cloșcă la margine de drum, se încălzea la soare. Zărind o pietricică la fel de mare ca și el, a încercat să lege vorbă, să-i treacă de urît.

— Ce bine-mi pare că nu-s singur și-mi ții tovărășie tocmai tu, cu care mă asemăn foarte bine. Ești netedă și albă ca și mine.

— Ei, asta-i bună! Ce obraznicie! Nici prin gînd nu mi-ar trece să am asemenea prieten. Nu, nu ne potrivim deloc! Tu nu ești decît un ou nevolnic, pe cînd eu, eu am atîta putere! Dacă-mi pun mîntea cu tine, zob te fac!

Berbecul cel prost, trecînd pe acolo, n-are de lucru și-i face pietrei pe voie. Împinge cu copita... și deodată: Poc! praf s-a făcut bietul ou. Însă din el — Piu, piu, piu! — a ieșit un pui, bătînd din aripi. Piatra, uimită de-atîta putere, a tăcut de-atunci pentru totdeauna, iar berbecul a rămas tot prost — așa după cum a fost întotdeauna.

S. VICTOR

ȘTIINȚĂ

HIPNOZA ÎN MEDICINĂ

● Când zahărul devine... amar ●
Nici „mister”, nici forță „supranaturală” ● De la bolile psihice la bolile de piele

În zilele noastre, cercetarea fenomenelor psihice ocupă un loc tot mai important în ansamblul preocupărilor științifice. În urma acestor cercetări au putut fi explicate multe fenomene legate de psihicul omului, care s-au dovedit că au o bază materială, în producerea lor neexistând nici un fel de mister, de forță supranaturală.

Printre aceste fenomene se află și hipnoza. În urma numeroaselor cercetări și experiențe s-a dovedit că hipnoza (de la Hypnos, zeul somnului la vechii greci) nu este decât o stare de somn parțial, special provocată prin sugestie. În acest mod se stabilește între hipnotizator și cel hipnotizat o legătură care permite primului să sugereze celui de al doilea o stare de somn, în care creierul păstrează totuși o zonă de veghe. Pe baza existenței acestor puncte de veghe se poate sugera hipnotizatului să efectueze o serie de acte sau să aibă unele senzații ireale. De pildă, unui hipnotizat i se poate sugera că o bucată de zahăr pe care o mănincă este amară, că o ceapă e portocală etc.

UN FILM MEDICAL ISTORIC

Această posibilitate de sugestie în starea de somn ușor hipnotic a făcut ca hipnoza să devină o armă care a intrat în arsenalul tratamentelor medicale.

Încă în urmă cu 80 de ani, marele savant francez Charcot a reușit citeva experiențe de hipnoză care l-au făcut celebru. Bolnave isterice sau suferind de afecțiuni psihice apărute după emoții mari, au fost vindecate în mod miraculos. Despre aceste vindecări le-a vorbit studenților săi marele nostru neurolog Gh. Marinescu. Aplicând și dezvoltând metodele lui Charcot, profesorul Gh. Marinescu este primul medic din lume care a vindecat un caz de paralizie isterică cu ajutorul sugestiei hipnotice. Cazul a fost filmat și studiat apoi în amănunțime. Comunicarea asupra tratamentului

a fost trimisă, în anul 1899, Academiei de Științe din Paris.

După o perioadă de înflorire, tratamentul prin hipnoză a fost părăsit, pentru a fi reluat pe baze științifice abia în zilele noastre.

CIND SE APLICĂ HIPNOZA MEDICALĂ ?

Hipnoza bine condusă poate constitui un tratament important, atât în bolile organice (de exemplu, pentru a diminua durerea în operații, la naștere) cât și în unele boli psihice. Trebuie să menționăm că pentru aplicarea hipnozei este necesară o pregătire specială și o mare experiență. De aceea, metoda nu poate fi practică decât de un medic neuro-psihiatru specializat.

Este de la sine înțeles că cele mai bune rezultate s-au obținut, cu ajutorul hipnozei, în tulburările de somn care apar adesea în cadrul unor maladii, pentru că hipnoza în-

Sedință de hipnoză

tr-o formă deosebit de accentuată se poate transforma nemijlocit în somn.

CINE POATE FI HIPNOTIZAT ?

Totodată hipnoza este și poate fi folosită cu mult succes îndeosebi în bolile nervoase funcționale care nu sînt însoțite de leziuni organice ale sistemului nervos. Dr. A. Mellgren (Stockholm), J. B. Ganzaga (Brazilia), P. D. Roper (Montreal), R. I. Jacobs (New-York), A. Velgyesy (Budapesta) și mulți alții au comunicat cazuri de stări depresive, nevroză astenică, isterie ș. a., vindecate prin hipnoză.

La noi în țară, continuînd tradiția marelui lor înaintaș, profesorul Gh. Marinescu, la spitalul ce-i poartă numele — spitalul „Gh. Marinescu” din București — o serie de medici și de psihoterapeuți se preocupă de punerea la punct a hipnozei medicale. Astfel, doctorul Chivu Lichter a obținut bune rezultate, prin hipnoză, în alcoolism și alte intoxicații (morfinomani etc.), nevroză, chiar în unele forme grave, contracturi și paralizii (fără leziuni organice) și multe alte boli psihice. Echipa doctorului Nistor Diaconescu, dr. V. Pîrvan și psihologul V. Gheorghiu de la același spital, folosind metoda sugestiei hipnotice, au vindecat bolnavi stăpîniți de obsesii, de coșmaruri, suferind de unele tulburări de vorbire, sau chiar boli de altă natură, cu implicații psihice, cum este pruritul (boală de piele caracterizată printr-o mâncărime permanentă care face din viața bolnavilor un calvar).

Desigur, metoda hipnozei cere nu numai un personal de specialitate calificat, ci și un organism receptiv. Cu alte cuvinte, nu orice om poate fi hipnotizat. Este interesant de știut că cei mai susceptibili la hipnoză sînt copiii de la 7 la 14 ani, în timp ce bătrînii reacționează cel mai slab. O hipnoză totală se poate obține numai la 25 la sută dintre oameni, iar una mijlocie, la 50 la sută dintre ei. „Sugestionarea nu se instalează automat — arată dr. Neveli de la spitalul de psihiatrie din Lorguin. — Uneori nu se produce din prima oară. Sînt unele persoane antrenate care pot fi hipnotizate doar la pronunțarea cuvîntului „dormiți”, în timp ce altele sînt total refractare.”

Un fapt subliniat de toți specialiștii este că, la fel ca orice metodă medicală, nici hipnoza nu este eficientă fără o colaborare strînsă între medic și pacient.

Dr. E. ROȘIANU

MUZEUL
DE LA
POARTA DELTEI!

Inițiat în 1949, muzeul Deltii Dunării din Tulcea este binecunoscut atât de turiștii din țară cit și de cei de peste hotare care sînt din ce în ce mai dornici să viziteze — pentru frumusețile lor — locurile cuprinse între cele trei brațe ale Dunării.

Muzeul, organizat în început pe secții: științele naturii, istorie, etnografie, a fost reorganizat pe baza unei noi tematici în concordanță cu cerințele moderne.

În momentul de față atenția cercetătorilor este îndreptată spre grîndurile și resturile predeitaice care conservă în solul lor interesantă măturii ale unei culturi materiale a strămoșilor noștri care au trăit și muncit prin aceste locuri. Primele cercetări în acest domeniu au fost făcute pe grîndul Caraorman, Chilia Veche, Cișla Chiliei etc. de unde au fost scoase la lumină importante tezaură bizantine, tătărești, genoveze, romane și care atestă importanța gurilor Dunării pentru istoria țării noastre. Amplasarea problemelor care preocupă colectivul de cercetători este concretizată deocamdată în planul de perspectivă al muzeului care prevede extinderea sa în alte două puncte ale orașului „Ciupercă” și „Monument”.

Dat fiind colaborarea strînsă dintre organele locale și colectivul de cercetători de la Muzeul Tulcea vom avea posibilitatea ca încă înainte de a se deschide „Poarta spre Deltă” să avem o prezentare succintă a tot ceea ce natura a făurit și făurește mai frumos între cele trei brațe ale Dunării. Astfel nu va trece mult și în punctul denumit „Ciupercă” vom vedea una dintre cele mai vechi cherhanale ce va fi adusă de la Periprava. De asemenea, în prima urgență se impune mutarea în cadrul muzeului a cuptorului care cîntărește 7—8 tone de la Telița și a altor obiecte deosebit de importante din punct de vedere etnografic.

Aprecieri elogioase la adresa muzeografilor din Tulcea sînt făcute de personalități de seamă din țară și de peste hotare. Astfel, un profesor de la Universitatea din Michigan (S.U.A.) spune: „Vă felicităm pentru superbul dv. muzeu. Este prezentat cu un spirit și un talent de mari artiști. Astfel de aprecieri sînt făcute de asemenea de personalități de seamă ale vieții culturale românești care, în aceeași Carte de Aur a muzeului scriu: „Felicităm colectivul pentru întreținerea și prezentarea exemplară a faunei și florei, pentru pasiunea și sentimentul patriotic în prezentare. Elanul patriotic și baza umană ce-i călăuzește vor fi o pildă pentru oameni.”

T. CHELARU

SENSIBILITATEA
PLANTELOR

Sînt oare plantele? Iată o întrebare pe care ne-o punem, adesea, mulți dintre noi. Și trebuie să arătăm că biologi sînt, în unanimitate, de acord, că deși plantele nu au un sistem nervos ca acela existent la animale (creier, măduva șirei spinării, nervi și mușchi) totuși ele sînt. Exemple pot fi date numeroase. O mușcată sau o altă plantă, pusă într-o cameră întunecoasă în care pătrunde, printr-un orificiu, o rază de lumină, se va întoarce întotdeauna cu frunzele în direcția din care vine lumina. Floarea-soarelui este și ea un exemplu binecunoscut.

Există apoi circa 300 de specii de plante, așa-zise carnivore, care se hrănesc cu diferite insecte. O musculiță, un țînțar, o altă gîză și uneori, chiar broscuțe, care nimeresc din întâmplare în cupa florii unei asemenea plante este prînsă imediat și devorată treptat de planta respectivă.

Mal mult, în ultima

Actualitatea științifică ●

vreme s-au făcut experiențe care atestă că unele plante pot fi anesteziate ca un iepure sau ca un șoarece. Așa de pildă, planta denumită mimoza senzitivă dacă este pusă sub un clopot de sticlă împreună cu o bucată de vată muiată în eter adoarme în așa măsură încît chiar dacă i se ciupec frunzele ea nu reacționează în nici un fel. În schimb, doze foarte mici de hidrogen sulfurat o irită și frunzele ei se pun repede în mișcare.

Cercetările făcute la microscop au dovedit că mișcările frunzelor, florilor și chiar a tulpinilor sînt legate de presiunea din interiorul celulelor care alcătuiesc planta respectivă. S-a dovedit, de asemenea, chiar existența unei conductibilități bioelectrice asemănătoare cu aceea existentă la unele animale (crabi, caracatițe etc.).

În prezent se fac cercetări pentru a se lămu-

ri procesul complex al felului cum se transmit diferitele semnale la plante, și fără îndoială că știința va reuși să dea și la această întrebare un răspuns corespunzător.

CLIMA
SE ÎMBLÎNZEȘTE

În ultimii 50 de ani temperatura medie a suprafeței Pămîntului a crescut, în medie, cu 1 grad Celsius. Ca rezultat al acestei încălziri, pădurile din Laponia, de pildă, înaintează în tîndră cu o viteză de 2—3 km. în zece ani. Gheața din bazinul Arcticului a devenit cu mult mai subțire. Portul Spitzbergen, în care la începutul secolului nostru nu puteau ancora vase decît patru luni pe an, poate primi acum vase timp de șapte luni, în același interval de timp. Scrumbiile, cărora le place apa rece, se mută treptat din Marea

Baltică în Marea Nordului, dincolo de Cercul Polar. În schimb, sardelele care se găseau, în special, în apele ecuatoriale în cel mai bun caz, în apropierea coastelor Portugaliei și Spaniei — apar, în ultimul timp, tot mai des în Canalul Minecii. Dacă lucrurile vor continua astfel, în curînd se vor putea pescui sardele în Marea Baltică.

VACCIN IMPOTRIVA
OREIONULUI

La ultimul congres de medicină infantilă de la Washington (S.U.A.) s-a comunicat că a fost descoperit un vaccin împotriva oreionului, boală contagioasă care dă adesea complicații. Aplicarea noului vaccin va începe în curînd în S.U.A., după care Organizația Mondială a Sănătății (O.M.S.) va lua măsuri pentru popularizarea și aplicarea lui în lumea întreagă.

Știați că...

...cel mai vechi document astronomic cunoscut pînă astăzi este un calendar astral de acum 20 de mii de ani, care se află în orașul La Paz (Bolivia) ?

...din primăvară pînă toamna, un fag bătrîn consumă circa 9 000 litri de apă, iar un mestecăun — 7 000 de litri ?

...cea mai mare bibliotecă din lume este biblioteca „V. I. Lenin” din Moscova, avînd un fond de peste 22 milioane de cărți ?

...300 milioane de ani în urmă, Pămîntul avea o atmosferă asemănătoare cu aceea existentă astăzi pe planeta Venus ?

...cea mai mare scrisoare din lume scrisă pe un pergament lung de 7 m. și lat de 5 m., se păstrează la Istanbul în Turcia ?

CRONICA EVENIMENTELOR INTERNATIONALE

Săptămîna ce a trecut a fost și ea destul de bogată în evenimente internaționale. Printre altele la New-York s-au încheiat lucrările Conferinței Internaționale a miniștrilor pentru problemele protecției sociale; la Paris s-a desfășurat timp de mai multe zile o conferință interguvernamentală asupra bazelor științifice ale folosirii raționale și conservării resurselor biosferei; în Suedia au avut loc alegeri parlamentare; reprezentanții a 35 de țări afro-asiatice și ai multor organizații internaționale s-au întrunit la Cairo pentru a-și manifesta solidaritatea cu lupta eroică a poporului vietnamez.

In cele ce urmează ne vom ocupa doar de două evenimente la ordinea zilei; situația din Vietnam și Conferința la nivel înalt a Organizației Unității Africane.

VETNAMUL DE SUD IMPASUL AGRESORILOR

Așa cum anunță numeroase agenții de presă, în Vietnamul de Sud forțele patriotice se află în plină ofensivă împotriva intervenționiștilor americani și ai sateliților lor. De pe platourile înalte din nordul țării pînă la Saigon și de aici mai departe, în sud, în Delta fluviului Mekong, forțele Frontului Național de Eliberare dau agresorilor lovitură puternică, cauzîndu-le mari pierderi în oameni și materiale.

In ciuda unor ofensivă efective militare și a unei uriașe cantități de materiale de război trimise de americani în Vietnam, agresorii și sprijinitorii lor nu sînt în stare să înăbușe lupta eroică a unităților patriotice a căror forță este impresionantă, așa cum e nevoită să recunoască chiar și revista americană „U. S. News and World Report”.

Și, în timp ce intervenționiștii în timpină tot mai multe, greutatea pe toate fronturile de luptă, în Vietnamul de sud situația politică și economică este instabilă, au loc răfuieli brutale ale clicii guvernamentale împotriva adversarilor dictaturii saigoneze, cresc corupția și inflația.

Pe acest fundal se vede clar că intervenționiștii și marionetele lor se află într-un greu impas și că încercările lor de a învinge prin forța armelor poporul vietnamez care luptă pentru libertate și independență sînt sortite eșecului.

CONFERINȚA O. U. A.

La Alger și-a ținut lucrările cea de-a 5-a conferință la nivel înalt a Organizației Unității Africane

(O.U.A.) la care au participat 39 de state membre, printre care și 17 șefi de state.

Luînd cuvîntul la festivitatea de deschidere, secretarul general al O.N.U., U Thant, a subliniat între altele rolul ce ar trebui să revină Organizației Unității Africane în instaurarea păcii în Nigeria. Pe de altă parte secretarul general a evocat situația din Africa de sud și problema apartheidului, subliniind necesitatea ca marile puteri și principalii parteneri ai Africii de sud să-și exercite influența asupra guvernului acestei țări, pentru a-l determina să renunțe la politica sa rasistă.

Conferința a dezbătut o serie de probleme importante privind întărirea unității țărilor africane, sprijinirea mișcărilor de eliberare, decolonizarea completă a Africii, înlăturarea regimurilor rasiste din Africa de Sud și Rhodesia. luarea unor măsuri comune pentru înlăturarea subdezvoltării etc. Dezbătînd situația din Nigeria, unde de mai multă vreme are loc un război civil ca urmare a separării Biafriei, conferința la nivel înalt a Organizației Unității Africane s-a pronunțat pentru păstrarea unității și integrității teritoriale a Nigeriei. În rezoluția adoptată în legătură cu această problemă se face un apel la liderii biafriei de a coopera cu autoritățile federale în vederea restaurării păcii și unității Nigeriei.

Cea de a cincea conferință la nivel înalt a Organizației Unității Africane are o mare însemnătate pentru rezolvarea multor probleme ce stau astăzi în fața țărilor africane în lupta lor pentru pace, asigurarea libertății, independenței și suveranității lor naționale.

S. LAZĂR

MONACO

La poalele Alpilor Maritimi, în decorul pitoresc al Coastei de Azur de pe țărmul Mediteranei, se află principatul Monaco — cel mai mic stat din Europa. El este înconjurat de jur împrejur de teritoriul Franței. Principatul este format din orașele Monaco Monte Carlo, La Condamine, importante stațiuni climatice care atrag, în tot cursul anului, numeroși vilegiaturisți. Monaco are 2 km.p. și o populație de aproximativ 25.000 de locuitori.

Istoria micului stat începe din evul mediu, cînd la sfîrșitul veacului al XIII-lea a devenit posesia familiei feudale genoveze Grimaldi Ulterior, Monaco a fost, rînd pe rînd, sub protectorat spaniol, francez etc. Prin alipirea la Franța a orașelor Menton, Roquebrune și Nisa, teritoriul Monaco-ului s-a redus la cel actual. El este un

principat constituțional sub „protecția amicală” a Franței. Prin constituția din 1962 puterea principelui conducător al statului a fost întrucîtva îngrădită. Organul parlamentar este Consiliul Național ales pe 5 ani. În prezent domnește prințul Rainier al III-lea.

DOCUMENTAR

Pînă la sfîrșitul veacului trecut, Monaco era unul din cele mai sărace state din Europa. În 1863 s-a deschis însă celebrul cazinou de la Monte Carlo. Totodată, orașul a fost amenajat ca stațiune balneo-climaterică și, curînd, a devenit un centru de atracție pentru turiști. Veniturile pe care le realizează principatul de pe urma caselor de joc sînt fabuloase. Se joacă în trei săli. În

prima există niște automate, la care vizitatorii pot miza cîte 50 de centime. Sala a doua este destinată celor ce joacă între 5 și 10.000 de franci. În sala a treia, jocurile încep de la 10.000 de franci în sus.

În deceniul precedent s-au creat condiții favorabile capitaliștilor pentru investirea de capitaluri în industria principatului. Multi locuitorii din Monaco lucrează în fabrici moderne de aparatură electronică, de bere, de coca-cola sau se ocupă de deservirea numeroșilor turiști.

În ce privește viitorul statului, acesta este cam neclar din cauza concurenței din ce în ce mai mare a stațiunilor de pe Riviera franceză. În plus, organizatorii jocurilor de noroc sînt cam alarmați de faptul că a apărut un nou tip de vilegiaturisți care preferă să-și petreacă timpul mai mult pe plajă decît la mesele de joc ale renumitului cazinou. În felul acesta o bună parte din veniturile pe care le realizează micul principat sînt amenințate.

O măsură necesară de prevedere:

ASIGURAREA LA A D A S

Prezentăm, în acest număr al revistei, ultima dintre asigurările mixte de viață practicate de ADAS. Este vorba de...

ASIGURAREA MIXTĂ DE VIAȚĂ CU PENSIE PENTRU URMAȘI

Aceasta se încheie pentru sume de cel puțin 12.000 de lei, cu persoane în vîrstă de la 16 la 50 de ani, pe durata de 10, 12, 15 sau 20 de ani. Iată cînd și ce plătește Administrația Asigurărilor de Stat celor care au încheiat o astfel de asigurare:

— La expirarea asigurării (dacă asiguratul va fi în viață): suma asigurată înscrisă în poliță;

— În caz de amortizare: cîte 1.000 de lei pentru fiecare combinație de litere înscrisă în poliță, ieșită la tragerile lunare de amortizare;

— În caz de invaliditate permanentă a asiguratului, ca urmare a unui accident: suma asigurată înscrisă în poliță, în total sau în parte, după cum invaliditatea permanentă este totală sau parțială;

— În caz de deces al asiguratului:

● jumătate din suma asigurată înscrisă în poliță, la decesul asiguratului;

● o pensie anuală de 10 la sută din suma asigurată înscrisă în poliță, începînd după un an de la data decesului asiguratului și

pînă la termenul de expirare a asigurării;

● a doua jumătate a sumei asigurate, la termenul de expirare a asigurării, odată cu plata pensiei pentru ultimul an, sau pentru fracțiunea de an rămasă.

Vă invităm stimați cititori, să recitiți — cu atenție — rîndurile de mai sus. Reamintindu-vă cazurile în care ADAS plătește sumele asigurate, în cazul celorlalte asigurări mixte de viață și comparîndu-le cu condițiile speciale ale Asigurării mixte de viață cu pensie pentru urmași, veți putea stabili dacă o astfel de măsură de prevedere nu este necesară și în familia dumneavoastră.

Primele de asigurare, la toate formele de asigurări prezentate sînt foarte convenabile: doar cîteva lei pe lună pentru fiecare 1.000 de lei sumă asigurată. Acestea se pot plăti anual, semestrial, trimestrial sau lunar — anticipat. La o asigurare mixtă de viață cu pensie pentru urmași, pentru 12.000 de lei sumă asigurată, prima lunară ce o plătește o persoană în vîrstă de la 31 la 40 de ani, care a încheiat o asigurare pe durata de 20 de ani, cu durata de plată a primelor — 17 ani, este de 66 de lei.

Datorită avantajelor pe care le oferă, asigurările mixte de viață sînt mult solicitate atît de locuitorii din orașe cît și cei de la sat. Asigurările respective, ca de altfel orice alte asigurări practicate de ADAS, se pot încheia prin responsabilități ADAS din întreprinderi, instituții, etc., agenții și inspectorii de asigurare, sau direct la orice unitate ADAS.

AUREL CRIȘAN

Repertoriu teatral

Lui Petru Dragoș, directorul căminului din Dumbrăveni, i-am luat un interviu despre bienala de teatru, într-o Livadă cu vișini pe când admiram un Apus de soare.

— Ați avut o noapte furtunoasă.

— Opinia publică n-a fost de partea noastră, așa că n-am luat Partea leului.

— Dacă vei fi întrebat ce piesă ați pregătit...

— În orice caz nu o Operă de trei parale. Noi sintem O casă onorabilă și nu putem rămâne în Umbra altor formații. M-am gândit că eu fiind aici Șeful sectorului suflute nu-mi pot permite să lucrez în ritm de Tango.

— Vă rog, să nu o luăm de la Adam și Eva.

— Ce-i drept, eu Nu sînt turnul Eiffel dar muncesc foarte mult pe tărîm cultural.

— Dragă minciinosule... este titlul unei piese pe care n-ați jucat-o la cămin. Vrem să știm totuși cu ce piesă ați fost prezenți la bienală.

La această întrebare directă, directorul căminului s-a uitat lung și întrebător la mine. Deh, mai există și Oamenii care tac.

Mica PUBLICITATE

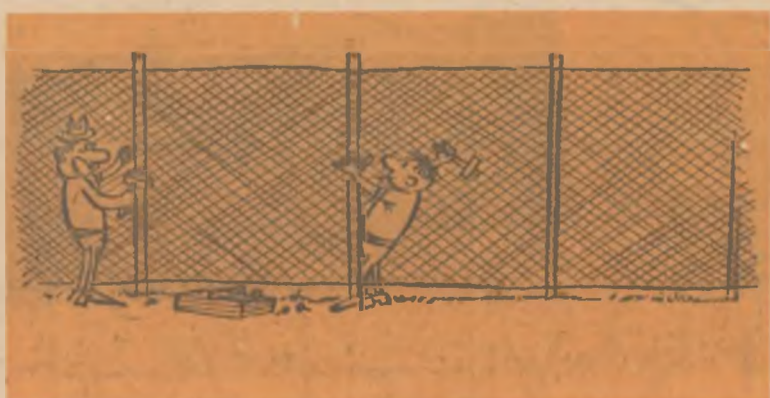
DISPĂRUT tatic. Răspunde la numele de Emil Gligor. Nu răspunde la chemările noastre de a reveni acasă, în comuna Rebra. Dînsul a declarat nulă obligația de a ajuta la întreținerea mea. Găsitorul să-i amintească de Floarea.

ANUNȚĂM pe această cale stabilirea unui record: Plantație de meri intrată pe rod numai după al șaptelea an. Doritorii pentru schimb de experiență la precastă întreținere se pot adresa la C.A.P. Galații Bistriței.

CAUT cărți prezente în inventar și lipsă din biblioteca de la Budacu de Jos. Lipsă și orice fel de evidență a lor. Edith Budulean, bibliotecară.

PROFUND INDURERAȚI anunțăm încetarea de o îndelungată perioadă a oricărei activități la biblioteca satească din Dumbrăveni.

C.A.P. Uriu a comandat în martie diferite materiale pe care U.J.C.A.P.-ul a început să le livreze abia la începutul lui august...

— Asta da „plasă”: s-aștepți cinci luni!!!

La C.A.P. Bistrița și Viișoara nu se face nimic pentru combaterea eroziunii, deși situația o reclamă...

— Asta-i culmea! Tocmai cînd susținea că nu observă nici o eroziune a solului, să-i fugă pămîntul de sub picioare...

CASA DIN PĂȘUNE

Țin minte că în copilărie, cînd mă duceam la bunica în comuna Leșu, era pentru mine o mare bucurie să mă cațăr în mărul din marginea ogrăzii. Eram eu de-o șchioapă dar nu-mi era greu. Direct de pe gard, hopa sus, în măr!

În urmă cu vreo doi ani, cînd l-am trimis acolo în vacanță pe Costel i-am împărțit din experiența mea la culesul merelor: „Te sui frumușel pe gard și de acolo direct în pom”. Cînd s-a întors din vacanță s-a uitat la mine de parcă ar fi mîncat mere pădurețe.

— Și zici că matale treceai de pe gard în măr? m-a întrebat el plin de neîncredere ca și cum i-aș fi spus că pe vremea mea Ilva curgea la deal.

— Firește, i-am răspuns cu convingere.

— Da' mare „compas” aveai. Gardul e cam departe de pom.

Am trăit cu impresia că am un băiat neîndeminatic, pînă am trecut și eu, mai deunăzi, prin Leșu. Minunea minunilor — mărul copilăriei mele fugise la vreo șapte metri de gard. Întrebînd-o pe bunica de ce a mutat mărul, mi-a explicat că de fapt rămăsese la locul lui, dar mutase gardul ca să-și mărească lotul personal.

Era un recent obicei căpătat de oamenii de prin partea locului. Interesîndu-mă de unde îl moșteniseră mi s-a spus că de la Calistu Bindean, președintele fostului sfat popular comunal.

— Adică el v-a dat aprobare?

— Ba, și-a dat numai lui.

— Tot ca să-și mărească ograda?

— Mai rău, ca să și-o schimbe. Avea Bindean un teren tocmai sus în deal și cînd a fost să construiască o casă, a mutat terenul jos, în plină pășune.

— Așa, peste noapte?

— Ba în plină zi. A făcut omul o cerere, și-a adus-o la semnat și fără să stea prea mult pe gînduri, a semnat-o.

Aceasta este originea obiceiului de care aminteam. Gardurile ogrăzilor au devenit volante. În fiecare an înaintau spre arătură.

Trecea Bindean și se minuna: — Ce faci omule, de ce ai mutat gardul?

— Dacă nu mi-s președinte să mut terenul, mă mulțumesc și cu gardul.

Trecea Bindean și Inghițea în sec. Nu demult, consiliul popular județean i-a retras lui Bindean nu numai aprobarea pe care și-a dat-o ci și dreptul de a mai da aprobări.

Vara viitoare, cînd s-o duce Costel la Leșu, sînt sigur că se va putea sui de pe gard direct în măr.

CORIJENȚI LA... LOTUL SCOLAR

Mai spre sfîrșitul anului de învățămînt, trecînd prin dreptul lotului experimental al școlii din Simionești, m-am uitat curios să-văd cu ce se indeletnicește viitoarea generație de agricultori a satului, pe terenul care îi stă la dispoziție. Pe teren erau numai trei persoane.

— Ce clasă are oră de agricultură acum? îl întreb pe un unchiș din preajmă.

— A șaptea.

— Și puștiul ăla care prășește e într-a șaptea?

— Nu, ăla e într-a cincea. Da' nu chiuiește. Are ore după masă. Ajută și el la munca cîmpului...

— Aha, din clasa a șaptea este numai perechea care lucrează alături. Probabil că sînt la fără frecvență.

— Da' de unde. Îi Nistor Hohotar cu femeia. Dar au terminat școala cam de mulțisor.

— !?!

— Tovarășa directoare Terezia Vladislav a zis că are dînsa o nouă metodă de predare.

— Interesant! Și care e metoda?

— A împărțit lotul în mai multe parcele și le-a predat...

— Cum le-a predat?

— După metoda dumisale de predare: partea asta pentru dormitor, cealaltă pentru bucătărie, restul pentru magazie și bucățița aia pentru cociună. Le-a predat în locul chiriei pe care trebuia să i-o plătească lui Hohotar, la care locuiește.

Am crezut că aici la Simionești mă aflu în fața unei situații singulare. Am aflat însă că experimentul nu este la modă astăzi numai în literatură, în teatru, în pictură. El s-a instalat și pe loturile experimentale ale unor școli din județ.

„Bine — veți zice — dar unde poate fi mai la locul său un experiment decît pe un lot experimental?” Numai că în unele localități se experimentează modul în care diferite cadre didactice pot folosi loturile în scopuri personale și bineînțeles fără să plătească chirie cu anii. Posibilitățile de întrebuițare sînt variate. De obicei le folosesc directorii: seamănă trifoi pentru iepuri, porumb, ovăz.

La Budacu de Jos, pe lotul școlar s-a semănat porumb, pe care l-a valorificat tovarășa directoare Aneta Moror. La Zagra, lotul școlar a fost împărțit între profesori, educatori, casier; idem la Ilva Mare, unde s-au stabilit însă și chiriile. Ce-i drept, nu a plătit nimeni, deocamdată.

Drept care, pe toți aceștia îi strigăm astăzi la catalog, în speranța că în noul an școlar nu se vor mai înregistra asemenea corijențe... pe loturile experimentale.

DIALOG ABSURD

— Mă duc pînă în satul vecin.

— Cu ce?

— Păi, mă sui în copac.

— Să trimiți stejarul înapoi că am și eu de făcut un drum.

Dialogul de mai sus nu este dintr-o piesă a teatrului absurd deși situația creată de fostul sfat popular din Mintiu nu era deloc normală.

Firește că nimeni nu se poate urca în copac pentru a pleca în satul vecin, copacul nefiind deocamdată un mijloc de locomoție destul de comod. Pentru uz intern, președintele, secretarul și contabilul foloseau cuvintele copac sau stejar, cu înțeles de docar. Explicația, pe cit de simplă pe atît de absurdă, consta în faptul că timp de trei ani vizitiul docarului a fost plătit din fondul silvic!! Acum, cei trei „isteți” sînt buni de plată.

EPIGRAMA

Stația C.F.R. din satul Anieș cere plata locației de la I.F. Năsăud, deși nu-i dă suficiente vagoane pentru transport.

Ne țineți pînă la anu' Dintr-o „bundă” inspirație. Pentru ca să faceți planu' Însă numai la... locație.

LEMN SAU BETON?

Cooperativa agricolă din Mocod a prevăzut suma de 126 mii lei pentru lucrări de electrificare. Au luat legătura cu I.R.E.-Cluj, care s-a arătat de acord să facă toate cele necesare pentru a le da lumină. Dar au pus o singură condiție: stîlpii să fie de beton.

— Cît costă bucata? au întrebat cei de la C.A.P.

— Circa 8.000 de lei.

— Nu avem atîția bani. Să punem stîlpi de lemn ca să fie mai economici.

— Nici nu ne gîndim. Fără stîlpi pe beton nici nu ne apucăm de treabă.

Și nu s-au apucat. Pînă să se instaleze rețeaua electrică trebuie să se facă lumină în această dispuță. Noi am conectat legătura, este rîndul altora să intervină și să nu mai stea (stîlpi) de lemn.

Pagină realizată de
Vladimir PANA și Andrei CROITORU
Desene de T. PALL

12 snoave
CUPON 8

Intre sportivi:
— În octombrie, la Olimpiada din Mexic sînt sigur că o să fiu la înălțime.
— Te-ai pregătit mai bine decît pentru Jocurile Olimpice de acum trei ani din Japonia?
— Nu, dar locul de desfășurare a probelor este la o altitudine de peste 2 000 metri.